Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

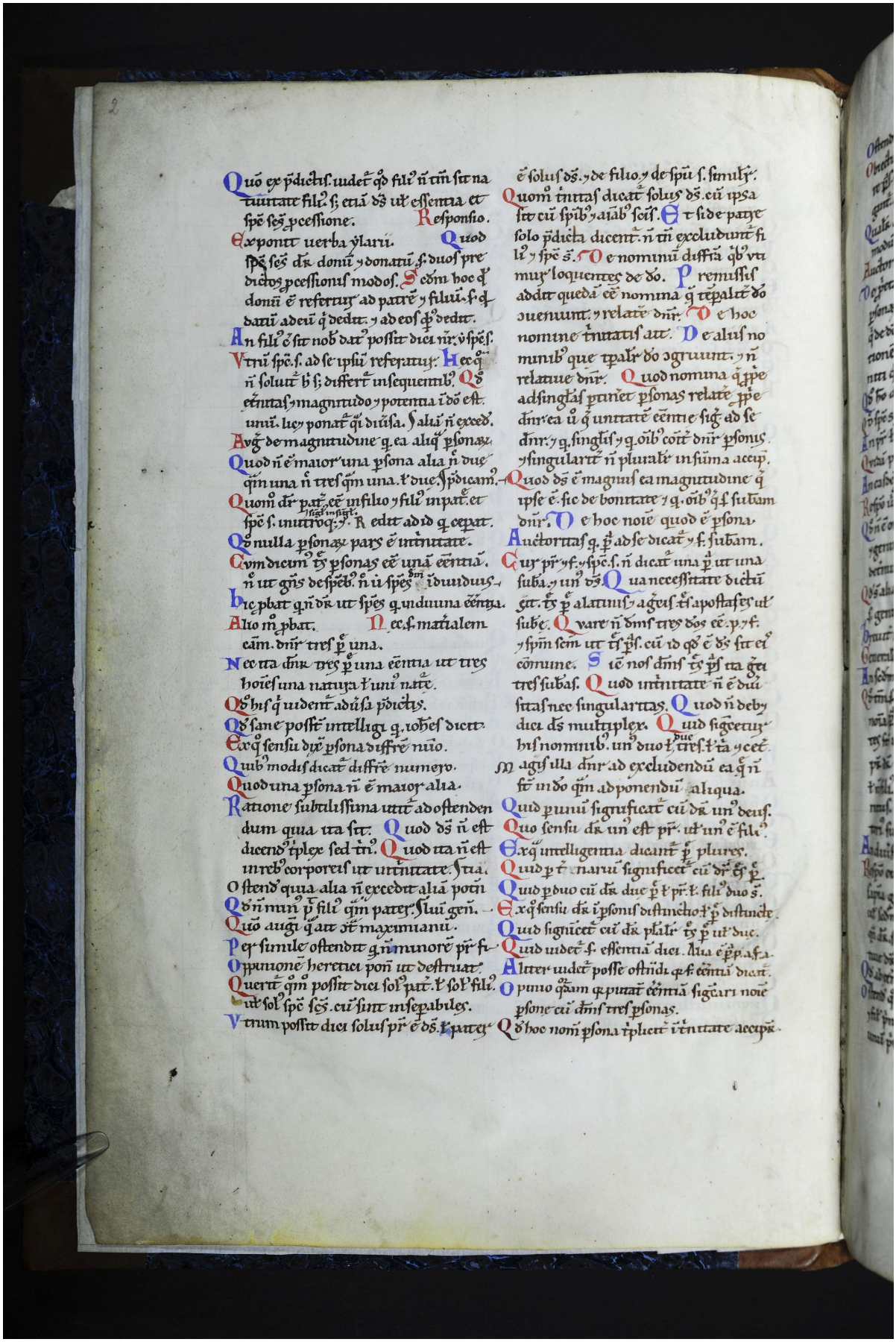

Quo ex pdictis. uidet qd filio non sit natura filio. s; etiam ds ut essentia et spe ses. p cessione. Responsio.
Exponit uerba ylarii. Quod spe ses dr donum. y donatum. s. duos predictos pcessionis modos. Sed cum hoc q donum e refertur ad patrem. y filium. s. q datum adeum q dedit. y ad eos qb dedit.
An filio e sit nobis datum possit dici nr. v spes.
Vtrum spe. s. ad se ipsum referatur. Hec q non soluit bis; differt in sequentib. Qs eternitas. magnitudo. y potentia in do est unum. lic. y ponat qm diuisa. Sed alium non exced.
Avg de magnitudine q. ea aliq psona.
Quod non e maior una psona alia non duc qm una non tres qm una. t duc. Sed pdicam.
Quom dr pater. ee in filio. y filium in pat. et spe s. inuicem. y. R edit ad id q cepit.
Qd nulla psona pars e in trinitate.
Cum dicum ts psonas ee una essentia non ut gns de speb. non u spes id uniduus.
Hic pbat q non dr ut spes q. uiduuna essentia.
Alio m pbat. Ne. e. s. matialem cam. dnr tres p una.
Nec ita dnr tres p una essentia ut tres homines una natura t uni nate.
Qd his q uident adusa pdicta.
Qd sane posse intelligi q. robes dicit.
Ex q sensu dr psona differe numero.
Quib modis dicat differe numero.
Quod una psona non e maior alia.
Ratione subtilissima utit ad ostendendum qua ita sit. Quod ds non est dicend tplex sed tri. Quod ita non est in reb corporeis ut in trinitate. Sed ita.
Ostend qua alia non excedit alia potn
Qd non min p filio qm pater. Sed uii gen.
Quo augi qat st maximianu.
Per simile ostendit q. non minore pr fu
Oppnione heretici pon ut destruat.
Quere qm possit dici sol pat. t sol filio ut sol spe ses. cu sint inseparabiles.
Vtrum possit dici solus pr e ds. t pater e solus ds. y de filio. y de spu s. simul.
Quom trinitas dicat solus ds. cu ipsa sit cu spib. y aiab scis. Et si de patre solo pdicta dicent. non tn excludunt filio y spe s. O e nominu diffia qb vtimur loquentes de do. P remissis addit queda ee nomina q tepalit do iuenuunt. y relate dnr. O e hoc nomine trinitatis atti. D e aliis nominib que tpalr do agnuunt. y non relatue dnr. Quod nomina q ppe ad singlas pinet psonas relate pp dnr ea u q unitate eentie sig ad se dnr. y q. singlis. y q. oib cont dnr psonis. y singularit non plurali in suma accip.
Quod ds e magnus ea magnitudine q ipse e. sic de bonitate. y q. oib q. f. sutam dnr. O e hoc nomine quod e psona.
Auctoritas q. p ad se dicat. y. f. subam.
Cur pr. y. f. y spe. s. non dicat una p ut una suba. y un ds. Qua necessitate dictu sit. ts p alatinus. y agens. t apostates ut sube. Qare non dms tres ds ee. p. y. f. y spm sem ut ts ps. cu id qd e ds sit ei comune. Sed ne nos dms ts ps ita gen tres subas. Quod in trinitate non e duas nec singularitas. Quod non debet dici ds multiplex. Quid significetur his nominib. un duo t duc tres. t ta. y cet.
Magis illa dnr ad excludendu ea q non fe in do qm ad ponendu aliqua.
Quid pnum significat cu dr un deus.
Quo sensu dr un est pr. ut un e filio.
Ex q intelligentia dicunt p plures.
Quid p t naru significet cu dr es p.
Quid p duo cu dr duc p t pr. t. filio duo s.
Ex q sensu dr i psonis distinctio t p distinctio.
Quid significet cu dr plalr ts p ut duc.
Quid uidet. s. essentia dici. Alia e pp. a. f. a.
Alter uidet posse ostndi. q. s. essentia dicat.
O primo qam q putat essentia significari noie psone cu dms tres psonas.
Qd hoc nom psona tplicet in trinitate accipi.